

רע"פ 2548/17 - שי חמדני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2548/17

כבוד השופט ס' ג'ובראן
שי חמדני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מיום 9.3.2017 בעפ"ת
52947-02-17 שניתן על ידי כבוד השופט ר' בן-יוסף;
ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד דוד גולן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ר' בן-יוסף) בעפ"ת 52947-02-17 מיום 9.3.2017, במסגרתו נדחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (השופטת ע' יזהב) בת"ד 3854-04-16 מיום 15.2.2017.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) בצירוף סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רשיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים, לפי תקנה 144(א)(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); ואי הגשת עזרה לנפגע בתאונה, לפי תקנה 144(א)(2) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.5.2015 נהג המבקש על אופנוע מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה, וכאשר עונש פסילה שהושת עליו בהליכים קודמים עומד בעינו. המבקש נהג בקלות ראש, התקרב במהירות להולכת רגל, פגע בה

והפיל אותה לרצפה. לאחר מכן המבקש ברח רגלית ממקום התאונה, בלי להעניק עזרה או למסור פרטים. כתוצאה ממעשיו נפגעה הולכת הרגל. בית משפט השלום לתעבורה הרשיע את המבקש על יסוד הודאתו, הורה על עריכת ארבעה תסקירי מבחן בעניינו, וביום 15.2.2017 גזר את עונשו. בית משפט השלום לתעבורה הטיל על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל, והפעיל באופן חופף עונש מאסר על תנאי שנגזר עליו בהליך אחר, כך שירצה עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בסך הכל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה או נהיגה בזמן פסילה; 56 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; 10 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים; וקנס בסך 2,000 ש"ח.

המבקש ערער על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל ראוי, הולם, נכון מוצדק. בית המשפט המחוזי עמד על כך שבית משפט השלום לתעבורה בחן את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, והלך כברת דרך משמעותית לקראת המערער. לפיכך, מצא בית המשפט המחוזי כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה, ודחה את הערעור. מכאן הבקשה שלפניי.

3. בבקשתו, המבקש טוען כי נפל פגם מהותי בגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה, אשר לא ראו לנכון לאמץ את תסקירי שירות המבחן ולקבוע ענישה שיקומית. לשיטתו, היה נכון לאמץ את המלצת שירות המבחן, זאת נוכח העובדה שנערכו בעניינו 4 תסקירי שירות מבחן – דבר שעורר בו ציפייה והסתמכות לכך שהמלצת שירות המבחן תתקבל. לשיטתו, נוכח ריבוי התסקירים בעניינו ונוכח העובדה שלא צוין במפורש כי אל לו להסתמך עליהם, יש מקום להתחשב בהסתמכותו זו.

4. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית – משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי מהבקשה עולות שאלות משפטיות בעלות חשיבות כללית או שיקולי צדק ייחודיים, המצדיקים את קבלתה. הלכה היא כי אף שתסקיר שירות המבחן מהווה כלי עזר חשוב בידיו של בית המשפט, הוא מהווה המלצה בלבד ואינו מחייב את בית המשפט, השוקל שיקולים נוספים (רע"פ 459/17 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.1.2017)); רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.1.2017); רע"פ 8054/16 חזוט נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (27.12.2016)). זאת ועוד, בית משפט זה דחה את הטענה שמעלה המבקש, לפיה הציפייה או ההסתמכות שנוצרה אצלו – על סמך שליחתו לתסקיר שירות המבחן – יש בה כדי להבטיח את אימוץ המלצות שירות המבחן (ע"פ 8399/15 קדוש נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (19.5.2016)); רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.3.2016); רע"פ 8762/14 אבו חמד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.1.2015)). לפיכך, עניינו של המבקש אינו מעלה סוגייה כללית בנוגע ליחס להמלצות שירות המבחן או להסתמכות אפשרית על המלצותיו.

בעניינו של המבקש הוכנו 4 תסקירי שירות מבחן – שלושה לא באו בהמלצה לעניין העונש וביקשו דחייה, ובאחרון המליץ שירות המבחן על עונש של"צ. בית משפט השלום לתעבורה התייחס לארבעת תסקירי שירות המבחן שהוכנו וכן לכלל השיקולים הרלוונטיים האחרים בעניינו של המבקש, וגזר את עונשו כאמור לעיל. בית המשפט המחוזי לא מצא כל דופי בהחלטה זו ואף ציין כי העונש שהוטל נוטה לקולה. משעמדו על מכלול השיקולים הרלוונטיים, לא ראיתי לנכון להתערב בקביעות או בממצאי הערכאות הקודמות. לפיכך, אף לגופה דין הבקשה להידחות.

5. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, ו' בניסן התשע"ז (2.4.2017).

ש ו פ ט
